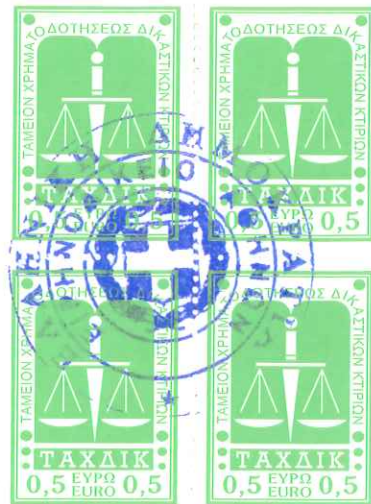

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ-ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΠΟ ΑΜΟΙΒΕΣ

Αριθμός απόφασης:

635.../2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Έλενα Οικονομίδου, που ορίστηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, και τη Γραμματέα Μαρία Πάνκου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα την 27^η Ιανουαρίου 2023 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1. [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] άπαντες οι οποίοι

παραστάθηκαν διά της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Δήμητρας Κουφογιάννη, η οποία κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» (ΟΤΕ), η οποία εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, Λεωφ. Κηφισίας αρ. 99, με ΑΦΜ 094019245, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της Παναγιώτας Ανδρειωτέλλη, η οποία κατέθεσε προτάσεις.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 10-12-2021 αγωγή τους, η οποία κατατέθηκε ηλεκτρονικά ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, συνταχθέντος προς τούτο του με αριθμό 89530/1165/23-12-2021 αποδεικτικού κατάθεσης δικογράφου, και, αφού γράφτηκε στο πινάκιο, προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, οπότε εκφωνήθηκε νόμιμα από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε. Κατά τη δημόσια συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζει ότι «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους». Περαιτέρω, το άρθρο 4 παρ. 1 του κυρωθέντος με τον Ν. 2238/1994 Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Α' 151), που εφαρμόζεται εν προκειμένω, ορίζει ότι «Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση δαπανών για την απόκτηση του...», στα δε άρθρα 45 του ιδίου Κώδικα ορίζεται ότι «Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει από καθένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή, είτε σε χρήμα, είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα, ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους 2... 3... 4. Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο: α) η αποζημίωση που παρέχεται σε υπαλλήλους επιχειρήσεων και ελευθέρων επαγγελματιών για δαπάνες υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί εφόσον αποδεικνύεται η καταβολή τους από τα σχετικά παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Προκειμένου για αποζημιώσεις υπαλλήλων του Δημοσίου, που παρέχονται με διάταξη νόμου κατ' αποκοπή για κάλυψη δαπανών ειδικής υπηρεσίας, που τους έχει ανατεθεί, εξαιρείται της φορολογίας ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) εκτός εάν ο δικαιούχος αποδεικνύει δαπάνες μεγαλύτερου ποσού με βάση στοιχεία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων...». Από τις τελευταίες αυτές

635

2.ο φύλλο της με αρ. /2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών- Διαφορών από Αμοιβές)

διατάξεις συνάγεται ότι σε φόρο εισοδήματος υπόκειται κάθε εν γένει παροχή σε χρήμα ή σε είδος, εφόσον δίνεται σε αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας, όχι δε και εκείνη που δίνεται για την κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο μισθωτός προς το συμφέρον του εργοδότη, για την εκτέλεση της εργασίας που του ανατέθηκε ή για την καλύτερη διεξαγωγή της, έστω και εάν από την παροχή αυτή ωφελείται έμμεσα ο μισθωτός. Εξάλλου, με τις διατάξεις της από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε. μεταξύ της Διοίκησης της ΟΤΕ ΑΕ και της ΟΜΕ - ΟΤΕ, οι οποίες έχουν κανονιστική ισχύ σύμφωνα με τα άρθρα 8 παρ. 3 του Ν. 1876/1990 (Φ.Ε.Κ. Α' 27), 12 παρ. 4 του Ν. 1767/1988 (Φ.Ε.Κ. Α' 63), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 3 του Ν. 2224/1994 (Φ.Ε.Κ. Α' 112) και το άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 2257/1994 (Φ.Ε.Κ. Α' 197), καταργήθηκε από την έναρξη ισχύος αυτής, την 1-6-1995, το επίδομα ευθύνης θέσης και η αποζημίωση παράστασης που καταβαλλόταν στους προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών στάθμης τομέα και άνω, ως οικειοθελής και πρόσθετη παροχή σύμφωνα με αποφάσεις του Δ.Σ. του ΟΤΕ και τον όρο 25 της από 7-3-1990 Ε.Σ.Σ.Ε., και ορίστηκε ότι από την ημερομηνία αυτή (1-6-1995) στους προϊσταμένους των αναφερομένων λειτουργιών χορηγούνται έξοδα κίνησης και παράστασης, κλιμακούμενα, όπως ορίζεται, κατά βαθμό και θέση στα αναφερόμενα χρηματικά ποσά. Τα έξοδα αυτά κατά τους όρους της εν λόγω Ε.Σ.Σ.Ε. «2. ... είναι οικειοθελής παροχή, δεν αποτελούν τακτικές αποδοχές και ο ΟΤΕ επιφυλάσσει σε αυτόν ρητά το δικαίωμα ανάκλησής τους. 3. Δεν υπολογίζονται στα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και στο επίδομα αδείας. 4. Χορηγούνται αποκλειστικά και συνδέονται υποχρεωτικά με την πραγματική άσκηση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων προς αντιμετώπιση των εξόδων φιλοξενίας των επισκεπτών, συμμετοχής τους ως εκπροσώπων του ΟΤΕ στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, των εξόδων κίνησής τους κ.λπ. 5. Για κάθε ημέρα απουσίας για οποιοδήποτε λόγο ή αποχής δικαιούχου προϊσταμένου από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, περικόπτεται το 1/30 των ανωτέρω εξόδων και χορηγούνται στο νόμιμο αναπληρωτή του...». Από τις διατάξεις της ανωτέρω Ε.Σ.Σ.Ε., οι οποίες, όπως προαναφέρθηκε, είναι κανονιστικού περιεχομένου και επομένως έχουν ισχύ ουσιαστικού νόμου, συνάγεται ότι τα καταβαλλόμενα από 1-6-1995 και εφεξής, στους προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών της ΟΤΕ Α.Ε. έξοδα κίνησης και παράστασης δεν αποτελούν μισθολογική παροχή που καταβάλλεται σε αυτούς ανεξαρτήτως της άσκησης των καθηκόντων τους ως αντάλλαγμα της εργασίας τους, αλλά αντιθέτως

αποτελούν ανακλητή οικειοθελή παροχή της ΟΤΕ Α.Ε., συνδεδεμένη οπωσδήποτε με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων προϊσταμένου, που σκοπό έχει να αντιμετωπίσει δι' αυτής ο ασκών τέτοια καθήκοντα υπάλληλος τις δαπάνες φιλοξενίας επισκεπτών της ΟΤΕ Α.Ε. και τα έξοδα κίνησης και παράστασης αυτού ως εκπροσώπου της εταιρείας αυτής στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις (ΟΛΑΠ 11/2007, 12/2007, ΑΠ 566/2016, 1140/2013, 566/2016). Τον χαρακτήρα των επιδίκων εξόδων ως παγίας αποζημίωσης δεν αναιρεί το γεγονός ότι παρέχονται χωρίς την προσκόμιση σχετικών αποδεικτικών στοιχείων, διότι προβλέφθηκαν ως η ελάχιστη αναγκαία δαπάνη που καταβάλλεται για τον σκοπό της αντιμετώπισης των εξόδων που συνδέονται με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων του προϊσταμένου της ΟΤΕ Α.Ε. (πρβλ. ΣτΕ 853/2017). Συνεπώς, τα έξοδα κίνησης και παράστασης, τα οποία χορηγούνται στους προϊσταμένους της ΟΤΕ Α.Ε. κατά τα οριζόμενα από την προαναφερόμενη Ε.Σ.Σ.Ε. προορίζονται για την κάλυψη πραγματικών δαπανών, στις οποίες αυτοί υποβάλλονται κατά την άσκηση των οικείων καθηκόντων τους, έχουν αποζημιωτικό χαρακτήρα για την κάλυψη των δαπανών αυτών και δεν αποτελούν φορολογητέο εισόδημα, κατά την έννοια του άρθρου 78 παρ. 1 του Συντάγματος και του άρθρου 4 παρ. 1 του Κ.Φ.Ε. (ΑΠ 574/2020, 566/2016, ΔΠΑ 12928/2020, 12626/2020, 8632/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την κρινόμενη αγωγή τους, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι προσλήφθηκαν από την εναγομένη με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, την 23-12-1974, την 10-5-1974, την 14-3-1975, την 24-6-1977 και την 26-4-1978 αντίστοιχα, ως υπάλληλοι της, υπαγόμενοι έκτοτε στον Γενικό Κανονισμό Προσωπικού (ΓΚΠ/ΟΤΕ) και τις ισχύουσες Ε.Σ.Σ.Ε. Κατά δε το επίδικο χρονικό διάστημα, όπως αυτό εξειδικεύεται στην αγωγή για καθένα των εναγόντων, λάμβαναν, ως προϊστάμενοι, τα εκάστοτε προβλεπόμενα από την από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε. μεταξύ ΟΤΕ και ΟΜΕ/ΟΤΕ έξοδα κίνησης και παράστασης, τα οποία δεν υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος ούτε σε λοιπές κρατήσεις, καθώς δεν επαυξάνουν τις μηνιαίες αποδοχές και δεν δίδονται ως αντάλλαγμα εργασίας. Ότι, εντούτοις, η εναγομένη, κατά τη μηνιαία εκκαθάριση του ποσού που αντιστοιχούσε σε έξοδα κίνησης και παράστασης, προέβαινε σε κρατήσεις για φόρο εισοδήματος επί του ποσού αυτού και το συμπεριλάμβανε στις αντίστοιχες βεβαιώσεις αποδοχών των επίδικων ετών, με αποτέλεσμα να βεβαιωθεί σε βάρος των εναγόντων αυξημένος φόρος εισοδήματος. Με βάση το ιστορικό αυτό, οι ενάγοντες ζητούν να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή,

3.ο φύλλο της με αρ. 635 /2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών- Διαφορών από Αμοιβές)

να καταβάλει, ως αποζημίωση της θετικής ζημίας την οποία υπέστησαν, στον πρώτο το ποσό των €3.168,96, στον δεύτερο το ποσό των €5.763,64, στον τρίτο το ποσό των €977,38, στον τέταρτο το ποσό των €2.212,22 και στον πέμπτο το ποσό των €2.205,61, νομιμότοκα από την πρώτη του επόμενου έτους εντός του οποίου κατέστη απαιτητή εκάστη μερικότερη δόση, άλλως από την επίδοση της αγωγής, και να καταδικαστεί αυτή στη δικαστική τους δαπάνη. Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκασή της (άρ. 9, 14 παρ. 1α και 42 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά την προκείμενη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, και ειδικότερα κατά τις διατάξεις περί εργατικών διαφορών (614 παρ. 3 και 621, 622 ΚΠολΔ), είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις που αναφέρονται στη μείζονα σκέψη της παρούσας καθώς και σε εκείνες των άρθρων 297, 298, 340, 345, 346, 648 επ. ΑΚ, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος επιδίκασης τόκων από χρονικό σημείο προγενέστερο της όχλησης της εναγομένης, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, καθώς δεν υφίσταται δήλη ημέρα καταβολής των επίδικων αξιώσεων αποζημίωσης (ΕιρΑθ 1023/2022 προσκομιζόμενη). Τέλος, η αγωγή είναι και επαρκώς ορισμένη, καθώς περιλαμβάνει όλα τα απαιτούμενα από τη διάταξη του άρθρου 216 ΚΠολΔ αναγκαία για τη θεμελίωση του αξιούμενου δικαιώματος στοιχεία, απορριπτομένου του ισχυρισμού της εναγομένης περί αοριστίας ως αβάσιμου. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου, σύμφωνα με το άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ενώ για το παραδεκτό της συζήτησης της προσκομίζονται τα από 2-12-2021 ενημερωτικά έντυπα περί δυνατότητας διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς της παρ. 2 του άρ. 3 του ν. 4640/2019.

Η εναγομένη προβάλλει ένσταση παραγραφής των αγωγικών αξιώσεων, λόγω του ότι αυτές έχουν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 250 αριθ. 17 ΑΚ, κατά τα αναλυτικά αναφερόμενα στις προτάσεις της. Η ένσταση αυτή, που παραδεκτά προβάλλεται με τις προτάσεις της εναγομένης και με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της που καταχωρήθηκε στα πρακτικά (άρ. 591 παρ. 1 στοιχ. δ' ΚΠολΔ), είναι απορριπτέα ως νόμω αβάσιμη, καθώς οι αξιώσεις των εναγόντων δεν αφορούν την αναζήτηση περιοδικά καταβαλλόμενων παροχών, ώστε να τυγχάνει εφαρμογής η ως άνω διάταξη του ΑΚ, αλλά την αποκατάσταση της ζημίας που αυτοί υπέστησαν από την

πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση και, ως εκ τούτου, υπόκειται στη συνήθη εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 ΑΚ.

Από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς όμως κάποιο από αυτά να έχει παραλειφθεί για την κατ' ουσία διάγνωση της διαφοράς, άλλα εκ των οποίων χρησιμεύουν για άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, από τα εκατέρωθεν συνομολογούμενα και μη ειδικώς αμφισβητούμενα κατ' αρ. 261 ΚΠολΔ και από την εν γένει διαδικασία της δίκης, αποδεικνύονται, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο πρώτος ενάγων προσλήφθηκε από την εναγομένη με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου την 23-12-1974 και τα έτη 2003-2006 άσκησε καθήκοντα Προϊσταμένου Διεύθυνσης Προγραμμάτων Οικιακών και Μικρομεσαίων Πελατών, λαμβάνοντας την προβλεπόμενη από την από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε. αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης για τους προϊσταμένους διεύθυνσης, η οποία ανήλθε για το έτος 2003 στο ποσό των €5.200,74 ευρώ, για το έτος 2004 στο ποσό των €5.883,45, για το έτος 2005 στο ποσό των €6.251,57 και για το έτος 2006 στο ποσό των €6.137,89. Τα ποσά αυτά, όμως, δεν αποδόθηκαν αυτούσια στον ενάγοντα, αλλά απομειωμένα κατά τα ποσά του φόρου εισοδήματος που επιβλήθηκε επ' αυτών και τον οποίο αντισυμβατικά παρακράτησε η εναγομένη, καθώς, ακολούθως και προς τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, τα ποσά αυτά έχουν αποζημιωτικό χαρακτήρα και δεν αποτελούν φορολογητέο εισόδημα, αφού, σύμφωνα με την εκπεφρασμένη και αδιαμφισβήτητη βούληση αμφοτέρων των συμβαλλομένων μερών δίδονται για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της επιχείρησης και συνδέονται άρρηκτα με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων των εκάστοτε προϊσταμένων της, προοριζόμενα για την κάλυψη πραγματικών δαπανών στις οποίες αυτοί υποβάλλονται κατά την άσκηση των οικείων καθηκόντων τους, μη αποτελούντα ως εκ τούτου αποδοχές των εργαζομένων, έστω κι αν προκύπτει έμμεση ωφέλεια αυτών. Πιο συγκεκριμένα, η εναγομένη παρακράτησε για φόρο μισθωτών υπηρεσιών επί των ποσών που αντιστοιχούν στα ως άνω έξοδα κίνησης και παράστασης από τις αποδοχές του πρώτου ενάγοντος για το έτος 2003 το ποσό των €1.956,28, για το έτος 2004 το ποσό των €2.213,09, για το έτος 2005 το ποσό των €2.375,67 και για το έτος 2006 το ποσό των €3.600,13, τα οποία εξάλλου η εναγομένη ουδόλως αμφισβητεί και τα οποία αποτελούν

4.ο φύλλο της με αρ.635.../2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών- Διαφορών από Αμοιβές)

την αποκαταστατέα από την εναγομένη ζημία του. Εκ των ποσών αυτών, η εναγομένη έχει ήδη καταβάλει στον ενάγοντα, κατόπιν έκδοσης της με αρ. 978/2010 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, για το έτος 2003 το ποσό των €1.378,17, για το έτος 2004 το ποσό των €1.559,11, για το έτος 2005 το ποσό των €1.656,66 και για το έτος 2006 το ποσό των €1.626,54. Συνεπώς, εξακολουθεί να του οφείλει τη διαφορά, ήτοι για το έτος 2003 το ποσό των €578,11, για το έτος 2004 το ποσό των €653,98, για το έτος 2005 το ποσό των €719,01 και για το έτος 2006 το ποσό των €1.973,59 (βλ. προσκομιζόμενες καταστάσεις ΔΚ350 που επισυνάπτονται στο με αρ. πρωτ. 94450/27-12-2022 έγγραφο του Τμήματος Ειδικών Μεταβολών Μισθοδοσίας Σταθερής της Υποδ/σης Μισθοδοσίας Σταθερής & Κινητής της εναγομένης), πλην όμως ο ενάγων για το έτος αυτό ζητεί το ποσό των €828,62, ώστε το υπερβάλλον δεν μπορεί να του επιδικαστεί καθ' υπέρβαση της αρχής της διάθεσης (άρ. 106 ΚΠολΔ). Συνολικά, επομένως, θα πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των €2.779,72 με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Ο δεύτερος ενάγων προσλήφθηκε από την εναγομένη με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου την 10-5-1974 και τα έτη 2003-2004 άσκησε καθήκοντα Προϊσταμένου Τμήματος Κέντρου Εποπτείας και Βλαβοληψίας και τα έτη 2005-2006 καθήκοντα Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δικτύου Καταστημάτων - Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης Καταστημάτων, λαμβάνοντας την προβλεπόμενη από την από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε. αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης για τους προϊσταμένους διεύθυνσης, η οποία ανήλθε για το έτος 2003 στο ποσό των €13.629,06 ευρώ, για το έτος 2004 στο ποσό των €14.500,09, για το έτος 2005 στο ποσό των €13.713,54 και για το έτος 2006 στο ποσό των €13.713,54. Τα ποσά αυτά, όμως, δεν αποδόθηκαν αυτούσια στον ενάγοντα, αλλά απομειωμένα κατά τα ποσά του φόρου εισοδήματος που επιβλήθηκε επ' αυτών και τον οποίο αντισυμβατικά -για τους λόγους που προεκτέθηκαν- παρακράτησε η εναγομένη. Πιο συγκεκριμένα, η εναγομένη παρακράτησε για φόρο μισθωτών υπηρεσιών επί των ποσών που αντιστοιχούν στα ως άνω έξοδα κίνησης και παράστασης από τις αποδοχές του δεύτερου ενάγοντος για το έτος 2003 το ποσό των €5.152,89, για το έτος 2004 το ποσό των €5.510,83, για το έτος 2005 το ποσό των €5.265,35 και για το έτος 2006 το ποσό των €1.109,94, όπως ισχυρίζεται και η ίδια, τα οποία αποτελούν την αποκαταστατέα από την εναγομένη ζημία του. Εκ των ποσών αυτών, η εναγομένη έχει ήδη καταβάλει στον ενάγοντα, κατόπιν έκδοσης των με αρ. 374/2012 και 2077/2013

αποφάσεων του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, για το έτος 2003 το ποσό των €3.611,70, για το έτος 2004 το ποσό των €3.842,52, για το έτος 2005 το ποσό των €3.909,49 και για το έτος 2006 το ποσό των €766,06. Συνεπώς, εξακολουθεί να του οφείλει τη διαφορά, ήτοι για το έτος 2003 το ποσό των €1.541,19, για το έτος 2004 το ποσό των €1.668,31, για το έτος 2005 το ποσό των €1.355,86 και για το έτος 2006 το ποσό των €343,88 (βλ. προσκομιζόμενες καταστάσεις ΔΚ350 που επισυνάπτονται στο με αρ. πρωτ. 94450/27-12-2022 έγγραφο του Τμήματος Ειδικών Μεταβολών Μισθοδοσίας Σταθερής της Υποδ/σης Μισθοδοσίας Σταθερής & Κινητής της εναγομένης). Συνολικά, επομένως, θα πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των €4.909,24 με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Ο τρίτος ενάγων προσλήφθηκε από την εναγομένη με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου την 14-3-1975 και τα έτη 2004-2005 άσκησε καθήκοντα Προϊσταμένου Τμήματος Διοικητικού Προσωπικού Τρίπολης, λαμβάνοντας την προβλεπόμενη από την από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε. αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης για τους προϊσταμένους διεύθυνσης, η οποία ανήλθε για το έτος 2004 στο ποσό των €3.590,91 ευρώ και για το έτος 2005 στο ποσό των €3.650,08. Τα ποσά αυτά, όμως, δεν αποδόθηκαν αυτούσια στον ενάγοντα, αλλά απομειωμένα κατά τα ποσά του φόρου εισοδήματος που επιβλήθηκε επ' αυτών και τον οποίο αντισυμβατικά –για τους λόγους που προεκτέθηκαν– παρακράτησε η εναγομένη. Πιο συγκεκριμένα, η εναγομένη παρακράτησε για φόρο μισθωτών υπηρεσιών επί των ποσών που αντιστοιχούν στα ως άνω έξοδα κίνησης και παράστασης από τις αποδοχές του τρίτου ενάγοντος για το έτος 2004 το ποσό των €1.357,73 και για το έτος 2005 το ποσό των €1.394,26, όπως ισχυρίζεται και η ίδια, τα οποία αποτελούν την αποκαταστατέα από την εναγομένη ζημία του. Εκ των ποσών αυτών, η εναγομένη έχει ήδη καταβάλει στον ενάγοντα, κατόπιν έκδοσης της με αρ. 1770/2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, για το έτος 2004 το ποσό των €951,59 και για το έτος 2005 το ποσό των €967,27. Συνεπώς, εξακολουθεί να του οφείλει τη διαφορά, ήτοι για το έτος 2004 το ποσό των €406,14 και για το έτος 2005 το ποσό των €426,99 (βλ. προσκομιζόμενες καταστάσεις ΔΚ350 που επισυνάπτονται στο με αρ. πρωτ. 94450/27-12-2022 έγγραφο του Τμήματος Ειδικών Μεταβολών Μισθοδοσίας Σταθερής της Υποδ/σης Μισθοδοσίας Σταθερής & Κινητής της εναγομένης). Συνολικά, επομένως, θα πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των €833,13 με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Ο τέταρτος ενάγων προσλήφθηκε από την

εναγομένη με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου την 24-6-1977 και τα έτη 2003-2006 άσκησε καθήκοντα Προϊσταμένου Τεχνικού Τμήματος Σκύρου, λαμβάνοντας την προβλεπόμενη από την από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε. αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης για τους προϊσταμένους διεύθυνσης, η οποία ανήλθε για το έτος 2003 στο ποσό των €5.041,46 ευρώ, για το έτος 2004 στο ποσό των €5.928,85, για το έτος 2005 στο ποσό των €5.187 και για το έτος 2006 στο ποσό των €891. Τα ποσά αυτά, όμως, δεν αποδόθηκαν αυτούσια στον ενάγοντα, αλλά απομειωμένα κατά τα ποσά του φόρου εισοδήματος που επιβλήθηκε επ' αυτών και τον οποίο αντισυμβατικά –για τους λόγους που προεκτέθηκαν– παρακράτησε η εναγομένη. Πιο συγκεκριμένα, η εναγομένη παρακράτησε για φόρο μισθωτών υπηρεσιών επί των ποσών που αντιστοιχούν στα ως άνω έξοδα κίνησης και παράστασης από τις αποδοχές του τέταρτου ενάγοντος για το έτος 2003 το ποσό των €1.896,37, για το έτος 2004 το ποσό των €1.853,75, για το έτος 2005 το ποσό των €1.971,12 και για το έτος 2006 το ποσό των €267,30, όπως ισχυρίζεται και η ίδια και καθ' ο μέρος δεν προέβαλε αμφισβήτηση, τα οποία αποτελούν την αποκαταστατέα από την εναγομένη ζημία του. Εκ των ποσών αυτών, η εναγομένη έχει ήδη καταβάλει στον ενάγοντα, κατόπιν έκδοσης της με αρ. 791/2010 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, για το έτος 2003 το ποσό των €1.336, για το έτος 2004 το ποσό των €1.571, για το έτος 2005 το ποσό των €1.375 και για το έτος 2006 το ποσό των €236. Συνεπώς, εξακολουθεί να του οφείλει τη διαφορά, ήτοι για το έτος 2003 το ποσό των €560,37, για το έτος 2004 το ποσό των €282,75, για το έτος 2005 το ποσό των €596,12 και για το έτος 2006 το ποσό των €31,30 (βλ. προσκομιζόμενες καταστάσεις ΔΚ350 που επισυνάπτονται στο με αρ. πρωτ. 94450/27-12-2022 έγγραφο του Τμήματος Ειδικών Μεταβολών Μισθοδοσίας Σταθερής της Υποδ/σης Μισθοδοσίας Σταθερής & Κινητής της εναγομένης και την από 15-2-2007 βεβαίωση αποδοχών). Συνολικά, επομένως, θα πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των €1.470,54 με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Ο πέμπτος ενάγων προσλήφθηκε από την εναγομένη με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου την 26-4-1978 και τα έτη 2003-2005 άσκησε καθήκοντα Προϊσταμένου του Κέντρου Εξυπηρέτησης Μαντουδίου Ευβοίας, λαμβάνοντας την προβλεπόμενη από την από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε. αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης για τους προϊσταμένους διεύθυνσης, η οποία ανήλθε για το έτος 2003 στο ποσό των €5.302,65 ευρώ, για το έτος 2004 στο ποσό των €5.928,85 και για το έτος

€2005 στο ποσό των €5.083,02. Τα ποσά αυτά, όμως, δεν αποδόθηκαν αυτούσια στον ενάγοντα, αλλά απομειωμένα κατά τα ποσά του φόρου εισοδήματος που επιβλήθηκε επ' αυτών και τον οποίο αντισυμβατικά –για τους λόγους που προεκτέθηκαν– παρακράτησε η εναγομένη. Πιο συγκεκριμένα, η εναγομένη παρακράτησε για φόρο μισθωτών υπηρεσιών επί των ποσών που αντιστοιχούν στα ως άνω έξοδα κίνησης και παράστασης από τις αποδοχές του πέμπτου ενάγοντος για το έτος 2003 το ποσό των €1.689,98, για το έτος 2004 το ποσό των €2.230,15 και για το έτος 2005 το ποσό των €1.931,61, όπως ισχυρίζεται και η ίδια, τα οποία αποτελούν την αποκαταστατέα από την εναγομένη ζημία του. Εκ των ποσών αυτών, η εναγομένη έχει ήδη καταβάλει στον ενάγοντα, κατόπιν έκδοσης της με αρ. 1798/2011 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, για το έτος 2003 το ποσό των €1.402,20, για το έτος 2004 το ποσό των €1.571 και για το έτος 2005 το ποσό των €1.347. Συνεπώς, εξακολουθεί να του οφείλει τη διαφορά, ήτοι για το έτος 2003 το ποσό των €287,78, για το έτος 2004 το ποσό των €659,15 και για το έτος 2005 το ποσό των €584,61 (βλ. προσκομιζόμενες καταστάσεις ΔΚ350 που επισυνάπτονται στο με αρ. πρωτ. 94450/27-12-2022 έγγραφο του Τμήματος Ειδικών Μεταβολών Μισθοδοσίας Σταθερής της Υποδ/σης Μισθοδοσίας Σταθερής & Κινητής της εναγομένης και την από 15-2-2007 βεβαίωση αποδοχών). Συνολικά, επομένως, θα πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των €1.531,54 με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσία και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στον πρώτο των εναγόντων το ποσό των €2.779,72, στον δεύτερο των εναγόντων το ποσό των €4.909,24, στον τρίτο των εναγόντων το ποσό των €833,13, στον τέταρτο των εναγόντων το ποσό των €1.470,54 και στον πέμπτο των εναγόντων το ποσό των €1.531,54, και όλα τα ανωτέρω νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής. Το αίτημα για κήρυξη της παρούσας προσωρινά εκτελεστής θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο κατ' ουσία, καθότι δεν αποδεικνύεται ότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι ή ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Τέλος, μέρος της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων, ανάλογο της έκτασης της νίκης τους, θα πρέπει να επιβληθεί σε βάρος της εναγομένης (άρ. 106, 178 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό, απορριπτομένου του αιτήματος της εναγομένης περί συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης λόγω ιδιαίτερης δυσχέρειας στην ερμηνεία των

635
Ω^ο φύλλο της με αρ. /2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών- Διαφορών από Αμοιβές)

κανόνων που εφαρμόστηκαν, δοθέντος ότι το επίδικο νομικό ζήτημα κρίνεται πάγια κατά τον προκείμενο αυτό τρόπο από τη νομολογία, έχει δε κριθεί επανειλημμένα και από το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο (βλ. ΟΛΑΠ 11/2007, ΑΠ 574/2020, ΑΠ 566/2016, ΑΠ 1140/2013).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στον πρώτο των εναγόντων το ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων εβδομήντα εννέα ευρώ και εβδομήντα δύο λεπτών (€2.779,72), στον δεύτερο των εναγόντων το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων εννιακοσίων εννέα ευρώ και είκοσι τεσσάρων λεπτών (€4.909,24), στον τρίτο των εναγόντων το ποσό των οκτακοσίων τριάντα τριών ευρώ και δεκατριών λεπτών (€833,13), στον τέταρτο των εναγόντων το ποσό των χιλίων τετρακοσίων εβδομήντα ευρώ και πενήντα τεσσάρων λεπτών (€1.470,54), και στον πέμπτο των εναγόντων το ποσό των χιλίων πεντακοσίων τριάντα ενός ευρώ και πενήντα τεσσάρων λεπτών (€1.531,54), και όλα τα ανωτέρω με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης μέρος της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων, το οποίο ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ (€250).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε, στις 18.....-07-2023 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του στην Αθήνα, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

... ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από τον
Ειρηνοδίκη επειδή η γραμματέας
κωλύεται. **18 ΙΟΥΛ. 2023**
Αθήνα,

